

НИШКО
УДРУЖЕЊЕ РИБОЛОВАЦА – УДИЧАРА
Бр. 12
2. априла 1951. г.

САВЕЗ УДРУЖЕЊА
СПОРТСКИХ РИБОЛОВАЦА Н.Р. СРБИЈЕ
Бр. 26
2. априла 1951. г.

САВЕЗ УДРУЖЕЊА РИБАРА СПОРТИСТА

БЕОГРАД

Законом о рибарству, објављеном у сл. Гласнику НРС. бр. 12 од 10.3.1949. год. као и Правилником за извршење Закона, објављеном у сл. Гласнику број 2. од 14.1.1951. год.. прецизирано је све што се односи на рибарство у НРС. т.ј. на гајење и чување рибе, на заштиту рибе од грабљивих животиња и несавесних људи, на одређивање речних подручја за риболов, на чување тих подручја, одређене дужности задруга, рибарских газдинстава, као и удружења, а особито дужности државних органа позватих да се законске одредбе испуњавају тј. да се несвесни појединци нагнају на поштовање Закона о рибарству. Одређена су поименце средства и справе којима се врши риболов посебно за рибаре професионалце а посебно за рибаре спортисте (чл. 14. Закона и чл. 16. Правилника). Предвиђене су казне за сва лица која се не придржавају законских прописа (чл. 35, 36, 37, 38, Закона и чл. 16, 17, 19. Правилника).

Свакако да ове јасне и важне одредбе Закона и Правилника, нису објављене широј јавности ни плакатима ни расписима преко Месних Н. Одбора ни на конференцијама широких маса (фронт организованог АФЖ-а, омл. орган., синд.подр., школа, управа и др.) те се и данас после две године од ступања Закона на снагу, на обалама свих наших река и њихових притока, чим гране пролеће и време се пролепша, види велики број одраслих људи, дечака и ученика разних школа, са мрежама, загажњама, црпцима, струковима, удицама и другим справама како лове рибу по цео дан, не водећи рачуна о беличини рибе, о бремену бацања икре, о ловостају и др. Што је најглавније, већина ових лица је без икакве дозволе иако чл. 26. Закона изричито каже да нико не може ловити рибу без дозволе за риболов.

Новим Законом о рибарству даље тражи и од професионалних рибара, и од рибарских задруга и од удружења риболоваца спортиста да сви настану да се ова важна привредна грана-рибарство чува и очува, да се законски прописи поштују и извршавају и да се путем штампе, путем објава, конференција, предавања итд. и широке народне масе обавештавају о ваљаности и значају гајења и чувања рибе, по нашим иначе сиромашним рекама.

У смислу предњег, наше је Удружење одмах по оснивању – марта 1950. год. настало да се учлани што већи број риболоваца-спортиста, да их упуту у разумевање и поштовање законских прописа, као и на вршење свих дужности правих спортиста које закон предвиђа за удружења ове врсте. Наши чланови су током целе године настојали да се риба штити од ловокрадњиваца, да се исти пријављују државним властима, да се рибари и риболовци упућују на вађење дозвола за риболов и да се уписују у чланство у што већем броју јер од овога и наша привреда има користи. Наших 200 чланова спортиста платили су у 1950. години удружењу на има чланарине 20.000,- дин., држави на име таксе за дозволе преко 25.000,- дин. Па ипак је велики број професионалаца и спортиста, а особито ученика разних школа, целе године дуж свих наших река, бесправно ловило, чак и за време забране ловљења или за време ловостаја, само зато што су надлежни органи олако схватили своју дужност на обиласку река, хватању и кажњавању беправних лица.

Да не би и ове године јасне законске одредбе остале „мртво слово на хартији“ слободни смо обратити се томе одељку, молећи да се најревносније настане да се рибарство као важна грана народне привреде, заштити од несвесних појединаца, а особито беспослених дечака, па чак и ученика разних школа који се свакодневно виђају око реке, бацају „струкове“ (20, 30 и више удица на канапу), „чекаљке“ удице и др. и тако затиру и ситну рибу и „рибљу млађ“ (ситне тек произведене рибице). Ово је свакако узрок, те ова школска омладина, која је зимских месеци доброг успеха у школи, пролећних и летњих месеци попусти у успеху јер је стално око реке на пецању, купању итд.

Родитеље овакве деце требало би обавестити о штетности оваквог левентовања њихове деце, па у крајњем случају и казнити их, јер су родитељи и старатељи, дужни сносити све последице рђавих поступака своје деце (у неким областима наше домовине ученицима се не издају ни дозволе за риболов за време школског рада већ само за време распуста и то ако донесе потврду да је добар ученик).

Молимо да се још одмах преко надлежних органа, обрати пажња овом питању и да сви настанемо рибари и риболовци, рибарске задруге, органи нар. власти и Месни НО., хародна милиција и сви савесни и искрени грађани, да се риба у нашим рекама заштити и чува од несавесних појединаца, који лове и без дозволе и не гледају време лова, нити се држе законских прописа, о величини окаца на мрежама, загажњама и црпцима (27мм када је сува, а 25мм у мокром стању), одлазе чак и на друга речна подручја (Мораву, Топлицу, Тимок) а прави рибари са плаћеним дозволама често немају место где би ловили и где своје дане одмора провели, тражећи разоноду од свакидашњих послова.

Ако би сви, настали да хватају и кажњавају бесправне риболовце, повећао би се број оних који би таксу платили а уз то и помагали државним органима на подизању и очувању ове важне гране народне привреде.

Наше Удружење и сада учлањава риболовце, објашњава им значај овог важног спорта, приредиће и низ предавања како би се у ширем кругу објаснио значај рибарства, значај чувања рибе, значај рибе за исхрану и значај спорта са здравствене стране, али се то само кроз чланство, било у рибарским задругама, било у удружењима риболоваца спортиста.

С.Ф. – С.Н.

Секретар
Мих. М Милић с.р.

Председник
Страшимир Мијовић с.р.